

turlige Indtægt? At Røndelser, naar man nu først havde hævet Betalingspligten, siden vanstelig vilde kunne indføres, vil erkendes. — Skal Ophævelsen dernæst gælde alle de fornævnte Ydelses, eller er der nogle (f. Eks. for Konfirmation), som maa bevares? Og skal det, naar Accidensofret og Accidenserne ophæves, være Præsterne forbudt at modtage nogen som helst Ydelse af private, eller maa de dog modtage nogen Gave, som frivillig gives dem? Disse Spørgsmaal, hvis rette Besvarelse saavel andetsteds som herhjemme ved alle tidligere Behandlinger af geistlige Lønningsforslag have fremkaldt den største Tvivl saavel hos Lovgivningsmagten som hos Gejstligheden, kræve dog vist en Afgørelse i Forbindelse med Accidensafløsningen. — Er det, naar Afløsning af Accidenserne skal ske, Staten eller Kommunen, som her skal træde til? — Alle disse Spørgsmaal gaar Flertallets Lovforslag lettelig hen over, og det tør næppe siges, at de ved det fra Flertallets Side foreliggende Forslags Gennemførelse vilde blive rigtig bevarede og afgjorte.

Ved Siden heraf bejaar Flertallets Forslag derhos efter Mindretallets Opfattelse en Uret derved, at det lægger Afløsningen for de omhandlede Ydelses over paa alle Kommunens til Folkekirken hørende Beboere. Paa dette Punkt er der en Hovedforstel til Stede mellem Højtidssofret og Accidensofret og Accidenserne. Ved Højtidssofrets Afløsning sker der vel en lille Forrykkelse for de Personers Vedkommende, som det paahviler, men dette er dog kun en meget ringe Afvigelse, og det er netop dette Hensyn — at Højtidssofret hdes af alle, og at det derfor er saa godt som de samme, der komme til at give Ydelsen for som efter Afløsningen — der gør, at det kan forsvares at lade Højtidssofret afløse af en almindelig kommunal Ydelse eller Ligning. Men hvad berettiger til at lægge Bederlaget for Accidenserne over paa de mange, som ikke behøve Kirkens Tjeneste til de paagældende Gerninger, fordi de ikke blive viiede, og fordi de ikke have Børn, der skulle døbes og konfirmeres? Eller til paa dem, som have saadanne, at lægge Ydelsen

i et ganske andet Forhold; end det efter deres Behov for Kirkens Bistand hidtil vilde hvile paa dem? — For saa vidt Flertallet i denne Forbindelse nævner Loven af 14de April 1893, da er det nok hertil at bemærke, at det, at man ved en Lov om det hele Konsulatvæsens Ordning, affatter en Afgift og sætter en anden i Stedet, formentlig intet Analogon kan frembyde til, hvad der her er Spørgsmaal om.

Om det for at afløse Accidenserne vil være fornødent at ordne Præsternes Lønning i det hele, derom skal her intet udtales; men selv om Opgaven ikkun skulde optages med det Omraade for Dje at afløse Accidenserne og da at træffe Bestemmelser, om de Forhold, som dertil maatte knytte sig, turde Mindretallet dog ikke paatage sig dette paa egen Haand, men det maatte lægge Opgaven i saa Henseende over paa Regeringen, ligesom det vel dog ogsaa vilde være naturligt, at Gejstligheden fik Beslighed til derom at udtale sig.

Dette er de Betragtninger, som have gjort det umuligt for Mindretallet for Tiden at fremsætte eller at tiltræde noget Forslag til Accidensernes Afløsning. Naar det nu af Flertallet stærkt betones, at dets Forslag dog tidligere har fundet Billigelse af Landstinget, nemlig ved den tilsvarende Sags Behandling i Marts 1894, saa maa det være Mindretallet tilladt dertil at bemærke følgende: For det første foregik hin Behandling paa et meget bevæget Tidspunkt hen imod Samlingens Slutning, og flere — deriblandt undertegnede Bjerre — afholdtes derfor den Gang fra at optræde derimod, uden at de paa nogen Maade derfor vare enige i Forslaget. Men dernæst er det vel ogsaa berettiget i det den Gang passerede ikkun at se fra Tingets Side en almindelig Billigelse af det ønskelige i, at de særlige Betalinger til Præsterne maatte kunne ophøre — en Opfattelse, som Mindretallet fuldt ud deler — uden at der deraf kan drages den Slutning, at det, naar det viser sig fornødent, at der til Bestemmelsen herom maa knytte sig adskillige andre Anordninger, da skulde kræves, at Sagen gennemførtes, uden at saadanne bleve trufne. Det for-